

Uheldet med den tyske båd, der sejlede ind i en englænder og derefter lagde sig på tværs og spærrede for alle.

Med katamaranen ”Brisen” i kuling

Ester og Thomas Kjær har haft en eventyrlig ferie på 79 dage om bord i deres katamaran. Undervejs fra København til Horsens måtte de søge ly for vinde af kulingstyrke på Agersø ved Sjællands sydvestkyst. Beretningen stammer fra ”Styrbork” medlemsblad for Bork Bådelag på den jyske vestkyst.

Thomas:

Nu skulle det være! Efter 13 dage med familiebesøg i Københavnsområdet sejlede vi ud på Øresund for at sejle mod Horsens. Vi stak en finger i luften, fandt ud af at vinden kom fra nordlig retning, og derfor blev ”Brisen” drejet mod syd. Hele sommeren har det været solskin, men ud for Amager begyndte regnen. Alligevel blev det en god sejldag, der bl. a. førte os gennem Bøgestrømmen og endte i Kalvehave. Vi hørte som sædvanlig diverse vejrudsigter, og der skulle ikke være noget i vejen for, vi kunne sejle videre mod Agersø dagen efter. Mellem 3-8 m/s fra SV var en perfekt melding.

Mandag d. 14. aug. nærmest fløj vi under Dronning Alexandrines Bro og Masnedøbroen. Vi støttede med en motor, men drejede nu lidt mere nordlig og kunne gå for sejl alene. Ca. 8 sømil ude begyndte vinden at øge, og vi skulle tage stilling til, om vi skulle vende eller søge til en anden havn, men lige meget hvad, så ville det betyde halvdelen af afstanden til Agersø.

Efter vejrudsigten skulle der være perfekt vindstyrke for os, så det kunne da ikke blive værre. Vi fortsatte forbi Mellemgrund, Ydergrund, Kirkegrund, Venegrunde. Vi kunne se Femø og Vejrø, men vinden tog stadig til.

Fokken blev rullet ind til stormfok, vi nærmest fløj af sted. Det blev for meget for kickingstrappen. Der sprang et eller andet med et pænt smæld. Storsejlet blev løftet noget, men vi skulle alligevel dreje lidt mere nordlig, så det betød ikke alverden.

Ester:

Hvor herligt at sejle af sted uden motorlyde! Og det er så spændende at styre og forsøge at følge den nøjagtige kurs, så farten bliver så høj som mulig. Denne dag steg hastigheden hele tiden, først 6 knob, så pludselig røg den op på 7,2, så 8! Nej, nu blev det for vildt! Tom, jeg kan ikke holde den!

Thomas:

I vindstødene var det svært at forhindre ”Brisen” i at skære op. Fokken blev slækket. Det hjalp noget, men alligevel snød det mig nogle gange. Det var ikke rart, når vinden kom mere ind fra siden. Jeg var glad for mit nye robuste, hydrauliske styresystem. Ester kneb en tåre og var bange, men vi nærmede os målet med vældig fart. Den var på disse 25 sømil i snit over 7 knob. Det højeste fartmåleren viste var 12,4 knob.

Ester:

Jeg forsøger at være rolig, men det er svært, når kæmpebølger vælter ind fra siden, og røgvand fyger hen over hele båden. Jeg har regntøjet på, selv om det faktisk ikke regner, da saltvandet sprøjter om os. Hvorfor går jeg ikke ind? Nej, jeg er nødt til at være ude så meget som muligt for at undgå søsygen. I stedet ser jeg på bølgerne fra læsiden og ”sejler med ” med ben og krop og forsøger at se det skønne i de fossende vandkaskader.

Pludselig vælter bordet i salonen p.g.a. en kæmpebølge fra siden! Jeg skrider, men holder inde med det samme, for Tom slider hårdt ved rattet, og jeg kan kun afløse ham i et par minutter ad gangen, så bliver det for hårdt.

Thomas:

Jo, det gik stærkt og var for voldsomt. Jeg så ofte rundt på grejet: vanter, stag, mast, beslag osv. , men udover kick- ingstrappen så det ud til at alt var i orden.

Ester:

Åh, hvor langt er der nu til Agersø? Vi skulle have vendt, men --- hvorfor snakke om det, når det vil være lige så slemt at sejle den modsatte vej? Lyden af de skylende bølger er mange decibel, og man bliver helt ør i hovedet. For at holde det hele ud, kigger jeg på den sjællandske kystlinie, som dog bliver liggende uanset vores vanvittige ”gyngerier.”

Thomas:

Vi havde en sejltid til Agersø på 6 timer og heraf var de 4 i kraftig kuling. ”Brisen” er en solid skude, men jeg kan nu ikke lide at byde den så meget. I havnen fortalte andre sejlere, at der havde været mellem 17-18 m/s med 22-23 i stødene. Jeg skønnede bølgehøjden til at være ca. 2,5 m.

Sikke en tur! Det var spændende, men ikke rart. Spise kunne vi ikke. Vi fik et par æbler undervejs og det var så det. I nærheden af havnen blev bølgerne overkommelige, Ester kunne igen overtage roret, så vi kunne starte motorerne, få sejlene ned og bundet fast og sejle ind i havnen. For en sikkerheds skyld var det med fuld knald på gennem det rimeligt snævre indløb, og kort efter lå vi ved en mole.

Ester:

Endelig inde! Mange hænder var klar til at hjælpe, så jeg ikke behøvede at hoppe i land, men blot række fortøjningstovet ind. De havde vist alle stået og kigget på, hvordan vi klarede indsejlingen. Så tudede jeg uden at kunne forklare hvorfor.”

Thomas:

Men, men..... Vore trængsler var slet ikke forbi. Over rorbrøndene på ”Brisen” er der en ret bred sprække. Bølgerne og farten havde været for voldsomme, når jeg ikke kunne undgå båden skar op. Derved er sb rorbrønd kommet under vand. I en vis højde i rorbrønden er der adgang til motorrummet. Vandet var så af og til fortsat ind til motoren, så da vi lukkede op til sb motor var der vand et pænt stykke op ad bundkarret.

Så fik vi travlt med at få tilkoblet strøm, finde boremaskinen og pumpen frem, så motorrummet kunne blive tømt. Først måtte vi dog have fjernet en cykel og afmonteret, den hylde, den lå på.

Det var lidt hektisk, men vi skulle skynde os, jeg var spændt på oliens farve og det elektriske system. Heldigvis var alt i orden, da vi havde fået pumpet og tørret al vand væk.

Lidt senere kom der en rimelig stor tysker ind. De sejlede op forbi os, men lidt længere henne fortrød de, og ville vende. Derfor bakkede de ned forbi en tværgående mole, hvor der også var fyldt med lystbåde. Da de mente, det var passende, gik de fremad igen, for at sejle forbi os og ud til en anden plads. Men ak og ve. De var altfor forsigtige og tog ikke hensyn nok til den kraftige vind. Den fik fat i båden og skubbede den modsat drejeretningen, så de drøned ind i en Comfortina 35, der havde en englænder som skipper. Der lød et højt brag og jeg var bange for hans båd ville sprænge fortøjningerne og fare ind i ”Brisen”. Tyskerens stævn sad godt fast i den molestrerede prædikestol, og så begyndte hans agterende at svaje for vinden. Længden på båden passede præcist til rendens bredde, og så var der ellers lukket et stykke tid, før der blev gjort plads for andre.

Det endte med at tyskeren lagde sig udenpå den beskadigede Comfortina og tilbragte natten der. Næste dag vrimlede det med diverse forsikringsfolk.

Hen på dagen drog tyskerne af sted, og englænderen, der havde taget det hele meget roligt udtrykte sig næste på vestjysk, da han sagde: -De har vist ikke sejlet særlig meget!

Det var en tur, der vil blive husket af os. Jeg skriver dette dagen efter. I dag har de lovet kuling i Storebælt, men

det har der overhovedet ikke været tale om. Vi stolede på DMI igen, men kunne nemt have sejlet til Kerteminde. Normalt er deres vejrvarsler ellers meget præcise, så vi vil fortsat være trofaste lyttere. Vi havde også godt af en "liggedag" ovenpå gårsdagens oplevelser.

Læs også artiklen om hjemturen "Med "Brisen" gennem Kielerkanalen, over Tyske Bugt og Vadehavet

